

Een koekenbakker

“Goedenmorgen!” zei de man die de bakkerswinkel binnenkwam, enthousiast.
“Opnieuw,” zei de bakker.
“Opnieuw?” vroeg de man verbluft.
“Opnieuw,” gebod de bakker.
“Op-nieuw,” herhaalde de man, zwijsmend in onzekerheid.
“Nee. Opnieuw,” benadrukte de bakker.
“Goedenmorgen?” vraag-zei de man in aarzeling.
“Veel beter,” beoordeelde de bakker, met een glimlach van oor tot oor. “Wat mag ik voor u betekenen?”
“Een bruin,” bestelde de man vlot.
“Opnieuw,” zei de bakker.
“Opnieuw?” vroeg de man, verbaasd.
“Opnieuw,” gebod de bakker.
“Alstublieft,” weifelde de man.
“Nee. Opnieuw,” accentueerde de bakker.
“Eén bruin,” bestelde de man, verbouwereerd, “alstublieft.”
“Matig. Matig,” beoordeelde de bakker, lichtelijk binnensmonds. “Gesneden?”
“Gesneden?” herhaalde de man.
“U beantwoordt eerst mijn vraag, dan zal ik daarna uw vraag beantwoorden,” doceerde de bakker. “Dus. Gesneden?”
“Gesneden,” bevestigde de man, gemaakt kordaat.
“En?” vroeg de bakker.
“En wat?” verklutste de man zich nu volkomen.
“Nee. En?” de bakker werd kwaad.
“Gesneden?” zei de man, terwijl het vraagteken er maar een beetje bij bungelde.
“Goed zo,” zei de bakker voldaan, “maar nee. Uw brood wel, maar ik niet. Anders nog?”
“Een regenjas, een kalender die 365 dagen per jaar dezelfde datum aangeeft en een spastische cavia. Plus de uitgang.”
“Om met het laatste als eerste te beginnen: draait u zich eens om.”
“Om?” vroeg de man, naar de bekende weg.
“In een keer goed,” stelde de bakker vast.